

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Въвеждане на изискванията на Директива (ЕС) 2020/1828 на Европейския парламент и на Съвета относно представителни иски за защита на колективните интереси на потребителите и за отмяна на Директива 2009/22/ЕО

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2020/1828 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 25 ноември 2020 година относно представителни иски за защита на колективните интереси на потребителите и за отмяна на Директива 2009/22/ЕО	Закон за представителните иски за защита на колективните интереси на потребителите	Степен на съответствие
ГЛАВА 1 ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ Член 1 Предмет и цел 1. С настоящата директива се установяват правила, които да гарантират, че във всички държави членки има създаден механизъм за представителни иски за защита на колективните интереси на потребителите, като същевременно се предвиждат подходящи гаранции, за да се избегне злоупотребата с предявяването на иски. Целта на настоящата директива е чрез постигането на високо равнище на защита на потребителите да се допринесе за правилното функциониране на вътрешния пазар като се сближат някои аспекти на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно представителните иски. Поради това настоящата директива има за цел и да се подобри достъпът на потребителите до правосъдие.	Чл. 1. (1) Този закон урежда изискванията към представителните иски за защита на колективните интереси на потребителите относно: 1. производството по национални и трансгранични представителни иски за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите; 2. производството по национални и трансгранични представителни иски за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите; 3. производство по национални иски за обезщетение за вреди на колективния интерес на потребителите; 4. квалифицираните организации, имащи право да предявяват представителни иски за защита на колективните интереси на потребителите по т. 1 - 3; (2) Целта на този закон е да създаде механизъм за предявяване на представителни иски за защита на колективните интереси на потребителите и да улесни достъпа на потребителите до правосъдие.	пълно
2. Настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да приемат или да запазят в сила процесуални средства за правна защитата на колективните интереси на потребителите на национално равнище. Държавите членки обаче гарантират, че поне един процесуален механизъм, който позволява на	§ 2. За неуредените въпроси по този закон се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс. Чл. 3. (1) Национален представителен иск или трансграничен представителен иск за преустановяване	пълно

компетентните структури да предявяват представителни иски за целите както на мерките за преустановяване или забрана, така и на мерките за обезщетение, е в съответствие с настоящата директива. Изпълнението на настоящата директива не представлява основание за намаляване на степента на защита на потребителите в областите, попадащи в обхвата на правните актове, изброени в приложение I.	или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди може да се предяви срещу търговец за предполагаемо нарушение на разпоредбите на националното право и правото на Европейския съюз, посочени в чл. 5, което уврежда или може да увреди колективните интереси на потребителите, включително и когато нарушението е преустановено преди предявяване на представителния иск или преди приключване на производството по представителния иск. (2) Национален представителен иск, в рамките на образувано производство, не може да се изменя в трансграничен представителен иск, дори ако е предявен срещу търговец със седалище или местоживее в друга държава - членка на Европейския съюз, както и ако с него са представлявани потребители от няколко държави-членки на Европейския съюз.	
3. Компетентните структури са свободни да избират процесуалните средства, с които разполагат съгласно правото на Съюза или националното право, за защитата на колективните интереси на потребителите.		Не подлежи на въвеждане
Член 2 Обхват 1. Настоящата директива се прилага за представителни иски, предявени срещу нарушения от страна на търговци на разпоредбите на правото на Съюза, посочени в приложение I, включително такива разпоредби, както са транспонирани в националното право, които увреждат или могат да увредят колективните интереси на потребителите. Настоящата директива не засяга разпоредбите на правните актове на Съюза, посочени в приложение I. Тя се прилага за национални и трансгранични нарушения, включително когато тези нарушения са преустановени преди предявяване на представителния иск или когато тези нарушения са приключили преди приключването на производството по представителния иск.	Чл. 2. (1) Този закон се прилага за национални и трансгранични нарушения по чл. 5, които увреждат или могат да увредят колективните интереси на потребителите, включително и когато нарушението е било преустановено преди предявяване на представителния иск или преди приключване на производството по представителния иск. Чл. 3. (1) Национален представителен иск или трансграничен представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди може да се предяви срещу търговец за предполагаемо нарушение на разпоредбите на националното право и правото на Европейския съюз, посочени в чл. 5, което уврежда или може да увреди колективните интереси на потребителите, включително и	пълно

	когато нарушението е преустановено преди предявяване на представителния иск или преди приключване на производството по представителния иск. (2) Национален представителен иск, в рамките на образувано производство, не може да се изменя в трансграничен представителен иск, дори ако е предявен срещу търговец със седалище или местоживее в друга държава - членка на Европейския съюз, както и ако с него са представлявани потребители от няколко държави-членки на Европейския съюз.	
2. Настоящата директива не засяга правилата на правото на Съюза или на националното право, установяващи договорни и извъндоговорни средства за правна защита на потребителите срещу нарушенията, посочени в параграф 1.	Чл. 2. (2) Разпоредбата на ал. 1 не възпрепятства правата на потребителите, предоставени от правото на Европейския съюз или от националното законодателство относно договорни и извъндоговорни начини за обезщетяване при нарушения по чл. 5.	пълно
3. Настоящата директива не засяга правилата на Съюза относно международното частно право, по-специално правилата относно компетентността на съдилищата и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, и правилата относно правото, приложимо към договорни и извъндоговорни задължения.	Чл. 2. (3) Този закон не възпрепятства прилагането на Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ, L 177/04.07.2008 г.), Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ, L 199/31.07.2007 г.) и Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ, L 351/20.12.2012 г.).	пълно
Член 3 Определения За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „потребител“ означава всяко физическо лице, което извършва дейност за цели извън търговската или стопанската дейност, занаята или професията на това лице; 2) „търговец“ означава всяко физическо или юридическо лице, независимо дали е частно или публично, което извършва дейност, включително чрез друго лице, действащо от негово име или за негова сметка, за цели, свързани с търговската или	§ 1. По смисъла на този закон: 1. „потребител“ е всяко физическо лице, което действа за цели, които са извън рамките на неговата търговска или професионална дейност, занаят или професия.	пълно
2) „търговец“ означава всяко физическо или юридическо лице, независимо дали е частно или публично, което извършва дейност, включително чрез друго лице, действащо от негово име или за негова сметка, за цели, свързани с търговската или	§ 1. По смисъла на този закон: 2. „търговец“ е всяко физическо или юридическо лице, което действа в рамките на своята търговска или стопанска дейност, занаят или професия в публичния или	пълно

стопанската дейност, занаята или професията , това физическо или юридическо лице;	в частния сектор, ка. и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка.	
3) „колективни интереси на потребителите“ означава общия интерес на потребителите, и по-специално за целите на мерките за обезщетение — интересите на група потребители;	§ 1. По смисъла на този закон: 3. „колективни интереси на потребителите“ е общият интерес на потребителите, а за целите за налагане на мерки за обезщетение е общият интерес на група потребители.	пълно
4) „компетентна структура“ означава всяка организация или публичен орган, представляващ интересите на потребителите, който е определен от държава членка като компетентен да предявява представителни иски в съответствие с настоящата директива;	§ 1. По смисъла на този закон: 6. „квалифицирана организация“ е всяка организация или публичен орган, която представлява интересите на потребителите и е призната от министъра на икономиката и индустрията, или от държава-членка на Европейския съюз, че има право да предявява представителни иски за защита на колективните интереси на потребителите във връзка с нарушение на разпоредбите на националното право и правото на Европейския съюз, посочени в чл. 5.	пълно
5) „представителен иск“ означава иск за защита на колективните интереси на потребителите, предявен от компетентна структура като ищец от името на потребителите и имащ за цел налагане на мярка за преустановяване или забрана, мярка за обезщетение или и двете;	§ 1. По смисъла на този закон: 7. „представителен иск“ е иск за защита на колективните интереси на потребителите, предявен от квалифицирана организация от името на потребители, имащ за цел преустановяване или забрана на практика или обезщетение за нанесени вреди или и двете.	пълно
6) „национален представителен иск“ означава представителен иск, предявен от компетентната структура в държавата членка, в която е била определена компетентната структура;	§ 1. По смисъла на този закон: 8. „национален представителен иск“ е представителен иск, предявен от квалифицирана организация, включена в списъка на квалифицираните организации в Република България, които имат правен интерес да предявяват иски за преустановяване или забрана или за обезщетение за вреди или и двете срещу търговец, независимо от това дали търговецът е установен на територията на страната или в друга държава-членка на Европейския съюз.	пълно
7) „трансграничен представителен иск“ означава представителен иск, предявен от компетентна структура в държава членка, различна от тази, в която е била определена компетентната структура;	§ 1. По смисъла на този закон: 9. „трансграничен представителен иск“ е представителен иск, предявен от квалифицирана организация в държава-членка на ЕС, различна от тази, в която е призната квалифицираната организация.	пълно

8) „практика“ означава всяко действие или бездействие от страна на търговец;	§ 1. По смисъла на този закон: 10. „практика“ е всяко действие или бездействие на търговец, в т.ч. и използване на неравноправни клаузи в договор с общи условия, сключен с потребители, както и в договор, чиито клаузи са били изготвени предварително и не са били предмет на индивидуално договаряне.	
9) „окончателно решение“ означава решение на съд или административен орган на държава членка, което не може или повече не може да подлежи на съдебен контрол с обичайните средства за обжалване;	-	Не подлежи на въвеждане
10) „мярка за обезщетение“ означава мярка, която задължава търговец да предостави на заинтересованите потребители средства за правна защита като обезщетение, ремонт, замяна, намаляване на цената, прекратяване на договора или възстановяване на платената цена, според случая и както е предвидено в правото на Съюза или националното право.	§ 1. По смисъла на този закон: 11. „обезщетение“ е мярка, която задължава търговец да предостави на засегнатите потребители конкретно средство за правна защита, в зависимост от случая и съгласно предвиденото в националното законодателство или в законодателството на ЕС, като: обезщетение, ремонт, замяна, намаляване на цената, прекратяване на договора или възстановяване на платената цена.	пълно
ГЛАВА 2 ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ИСКОВЕ Член 4 Компетентни структури 1. Държавите-членки гарантират, че представителните иски, предвидени в настоящата директива, могат да бъдат предявявани от компетентни структури, определени за тази цел от държавите членки.	Чл. 4. (1) Представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да предяви: 1. квалифицирана организация, включена в списъка по чл. 26, ал.1; 2. Комисия за защита на потребителите; 3. квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз за предявяване на трансгранични представителни иски на територията на която са настъпили последиците от нарушението на колективните интереси на потребителите, извършено на територията на Република България при условие, че: - нарушението накърнява интереси, които са обект на защита от тази квалифицирана организация и - организацията е включена в списъка на квалифицираните организации, изготвен от Европейската комисия и публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз.	пълно

2. Държавите-членки гарантират, че структури, по-специално организации на потребителите, включително организации на потребителите, които представляват членове от повече от една държава членка, отговарят на условията да бъдат определени за компетентни структури за целите на предявяването на национални представителни искове, трансгранични представителни искове, или и двете.	Чл. 4. (1): 4. квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз, която представлява интересите на потребители от повече от една държава-членка на Европейския съюз. Когато предполагаемото нарушение на колективните интереси на потребителите уврежда или е възможно да увреди потребителите в различни държави-членки на Европейския съюз, представителния иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да бъде предявен от няколко квалифицирани организации, определени от тези държави. В този случай, в исковата молба се посочват изрично засегнатите държави-членки на Европейския съюз.	пълно
3. Държавите-членки определят дадена структура, както е предвидено в параграф 2, която е подала искане за определяне като компетентна структура за целите на предявяването на трансгранични представителни искове, ако тази структура отговаря на всички изброени по-долу критерии: а) да е юридическо лице, което е учредено в съответствие с националното право на държавата членка, в която е определено, и да може да докаже 12 месеца реална обществена дейност в защита на интересите на потребителите преди подаването на искането за определяне; б) в съответствие с предмета на своята дейност да има законен интерес да защитава интересите на потребителите, както е предвидено в разпоредбите на правото на Съюза, предвидени в приложение I; в) да е с нестопанска цел; г) срещу нея да няма открито производство по несъстоятелност, нито да е обявена в несъстоятелност; д) да е независима и да не се влияе от лица, различни от	Чл. 27. (1) Право да бъде включена в списъка на квалифицираните организации по чл. 26, ал. 1 има организация, която: 1. има за цел защита на колективните интереси на потребителите; 2. е вписана в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията, като сдружение за осъществяване на общественополезна дейност; 3. е извършвала реална обществена дейност за защита на интересите на потребителите през последната една година преди подаване на заявлението; 4. не е обект на производство по несъстоятелност и не е обявена в несъстоятелност; 5. да е независима и да не се влияе от лица, различни от потребители, по специално от търговци, които имат икономически интерес от предявяване на представителен иск, включително в случай на финансиране от трета страна, и за тази цел е установила процедури за предотвратяване на такова влияние и конфликт на интереси, между организацията, лицата, които ѝ предоставят финансиране, и интересите на	пълно

потребителите, по специално от търговци, които имат икономически интерес от предявяване на представителен иск, включително в случай на финансиране от трети страни, и за тази цел да е установила процедури за предотвратяване на такова влияние, както и за предотвратяване на конфликти на интереси между нея, лицата, които ѝ предоставят финансиране и интересите на потребителите; е) да оповестява публично на ясен и разбираем език чрез подходящи средства, по-специално на своята интернет страница, информация, която доказва, че структурата отговаря на критериите, изброени в букви а)–д), и информация относно източниците на своето финансиране като цяло, своята организационна, управленска и членска структура, своя предмет на дейност и своите дейности.	потребителите; 6. оповестява публично на ясен и разбираем език чрез подходящи средства, в т.ч. и на нейната интернет страница, информация, която доказва че организацията отговаря на критериите по т. 1-5, както и информация за източниците на финансиране на организацията, нейната организационна, управленска и членска структура, предмета на дейност и извършваните дейности. (2) Организация, която отговаря на изискванията на ал. 1 и желае да бъде вписана в списъка по чл. 26, ал. 1, подава до министъра на икономиката и индустрията писмено заявление, към което се прилагат: 1. удостоверение за актуално състояние и устав на сдружението, в случай че не е предоставен единен идентификационен код на сдружението; 2. годишен отчет за дейността на сдружението през последната една година; 3. декларация за наличие на обстоятелствата по ал. 1, т. 5	
4. Държавите-членки гарантират, че критериите, които използват за определяне на дадена структура като компетентна структура за целите на предявяването на национални представителни искове, съответстват на целите на настоящата директива, за да се осигури ефективно и ефикасно функциониране на тези представителни искове.	Чл. 27. (1) Право да бъде включена в списъка на квалифицираните организации по чл. 26, ал. 1 има организация, която: 1. има за цел защита на колективните интереси на потребителите; 2. е вписана в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията, като сдружение за осъществяване на общественополезна дейност; 3. е извършвала реална обществена дейност за защита на интересите на потребителите през последната една година преди подаване на заявлението; 4. не е обект на производство по несъстоятелност и не е обявена в несъстоятелност; 5. да е независима и да не се влияе от лица, различни от потребители, по специално от търговци, които имат икономически интерес от предявяване на представителен иск, включително в случай на финансиране от трета страна, и за тази цел е установила процедури за	пълно

	предотвратяване на такова влияние и конфликт на интереси, между организацията, лицата, които ѝ предоставят финансиране, и интересите на потребителите; 6. оповестява публично на ясен и разбираем език чрез подходящи средства, в т.ч. и на нейната интернет страница, информация, която доказва че организацията отговаря на критериите по т. 1-5, както и информация за източниците на финансиране на организацията, нейната организационна, управленска и членска структура, предмета на дейност и извършваните дейности. (2) Организация, която отговаря на изискванията на ал. 1 и желае да бъде вписана в списъка по чл. 26, ал. 1, подава до министъра на икономиката и индустрията писмено заявление, към което се прилагат: 1. удостоверение за актуално състояние и устав на сдружението, в случай че не е предоставен единен идентификационен код на сдружението; 2. годишен отчет за дейността на сдружението през последната една година; 3. декларация за наличие на обстоятелствата по ал. 1, т. 5.	
5. Държавите-членки могат да решат, че критериите, изброени в параграф 3, се прилагат също така и за определянето на компетентни структури за целите на предявяването на национални представителни искове.	Чл. 27. (1) Право да бъде включена в списъка на квалифицираните организации по чл. 26, ал. 1 има организация, която: 1. има за цел защита на колективните интереси на потребителите; 2. е вписана в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията, като сдружение за осъществяване на общественополезна дейност; 3. е извършвала реална обществена дейност за защита на интересите на потребителите през последната една година преди подаване на заявлението; 4. не е обект на производство по несъстоятелност и не е обявена в несъстоятелност; 5. да е независима и да не се влияе от лица, различни от потребители, по специално от търговци, които имат	пълно

	икономически интерес от предявяване на представителен иск, включително в случай на финансиране от трета страна, и за тази цел е установила процедури за предотвратяване на такова влияние и конфликт на интереси, между организацията, лицата, които ѝ предоставят финансиране, и интересите на потребителите; 6. оповестява публично на ясен и разбираем език чрез подходящи средства, в т.ч. и на нейната интернет страница, информация, която доказва че организацията отговаря на критериите по т. 1-5, както и информация за източниците на финансиране на организацията, нейната организационна, управленска и членска структура, предмета на дейност и извършваните дейности.	
6. Държавите-членки могат да определят дадена структура като компетентна структура на ad hoc принцип за целите на предявяването на конкретен национален представителен иск, по искане на посочената структура, ако тя отговаря на критериите за определяне като компетентна структура, предвидени в националното право.	Опция, предоставена на държавите-членки.	България не използва предоставената опция
7. Независимо от параграфи 3 и 4, държавите-членки могат да определят публични органи като компетентни структури за целите на предявяването на представителни искове. Държавите членки могат да предвидят, че публичните органи, които вече са определени като компетентни структури по смисъла на член 3 от Директива 2009/22/ЕО, остават определени като компетентни структури за целите на настоящата директива.	Чл. 4. (1) Представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да предяви: 2. Комисия за защита на потребителите	пълно
Член 5 Информация и мониторинг на компетентните структури 1. Всяка държава-членка представя на Комисията списък на компетентните структури, които е определила предварително с цел предявяването на трансгранични представителни искове, включително наименованието и предмета на дейност на тези компетентни структури до 26 декември 2023 г. Всяка държава членка уведомява Комисията при промени в този списък. Държавите членки осигуряват публичен достъп до посочените списъци.	Чл. 26. (2) Министърът на икономиката и индустрията публикува на интернет страницата на министерството списъка по ал. 1 и го предоставя на Европейската комисия заедно с наименованието, предмета на дейност и правноорганизационната форма на включените в него квалифицирани организации. § 4. Министърът на икономиката и индустрията в срок до 26 декември 2023 г. предоставя публикувания списък по чл. 26, ал. 1 на Европейската комисия, заедно с наименованието, предмета на дейност и	пълно

Комисията съставя обобщен списък на тези компетентните структури и предоставя публичен достъп до него. Комисията актуализира посочения списък всеки път, когато ѝ се съобщават промени в списъците на компетентни структури на държавите членки.	правноорганизационната форма на включените в него квалифицирани организации. (3) При настъпване на промени, министърът на икономиката и индустрията актуализира списъка на квалифицираните организации и го предоставя на Европейската комисия заедно с актуалната информация.	
2. Държавите-членки гарантират, че информацията относно компетентните структури, определени предварително с цел на предявяването на национални представителни искове, се прави обществено достояние.	Чл. 26. (2) Министърът на икономиката и индустрията публикува на интернет страницата на министерството списъка по ал. 1 и го предоставя на Европейската комисия заедно с наименованието, предмета на дейност и правноорганизационната форма на включените в него квалифицирани организации.	пълно
3. Държавите-членки правят оценка поне на всеки пет години дали компетентните структури продължават да отговарят на критериите, изброени в член 4, параграф 3. Държавите членки гарантират, че компетентните структури губят статута си, ако вече не отговарят на един или няколко от тези критерии.	Чл. 31. Министърът на икономиката и индустрията на всеки пет години от датата на влизане на закона в сила преценява дали квалифицираните организации, включени в списъка по чл. 26, ал.1, продължават да отговарят на изискванията на чл. 27, ал. 1.	пълно
4. Ако държава-членка или Комисията изрази опасения относно съответствието на дадена компетентна структура с критериите, изброени в член 4, параграф 3, държавата членка, която е определила тази компетентна структура, извършва проверка във връзка с опасенията. Ако е необходимо, държавите членки отменят определянето на същата компетентна структура, ако тя вече не отговаря на един или няколко от тези критерии. Търговецът ответник в представителен иск има правото да изрази пред съда или административния орган основателните си опасения във връзка с това дали компетентна структура отговаря на критериите, изброени в член 4, параграф 3.	Чл. 30. (1) Министърът на икономиката и индустрията може по всяко време да изиска от организация, включена в списъка на квалифицираните организации по чл. 26, ал. 1, да предостави актуална информация относно спазване на изискванията по чл. 27, ал. 1. (2) Когато държава-членка на ЕС или Европейската комисия изрази опасения по отношение на конкретна квалифицирана организация, включена в списъка по чл. 26, ал. 1, че не отговаря на изискванията към квалифицираните организации, посочени в чл. 27, ал. 1, министърът на икономиката и индустрията разпорежда извършването на проверка, която да установи, дали тази организация продължава да отговаря на изискванията. (3) Когато министърът на икономиката и индустрията установи, че квалифицирана организация, включена в списъка по чл. 26, ал. 1 не отговаря на изискванията на чл. 27, ал. 1, издава заповед за заличаване на организацията от списъка. Чл. 9. Търговецът ответник в представителния иск може да възрази пред съда, ако има основателни съмнения дали ищецът отговаря на условията за включване в	пълно

	списъка по чл. 26, ал. 1.	
5. Държавите-членки определят национални звена за контакт за целите на параграф 4 и съобщават на Комисията името и данните за връзка на тези звена за контакт. Комисията съставя списък на тези звена за контакт и предоставя този списък на държавите-членки.	Чл. 32. Министърът на икономиката и индустрията или определени от него длъжностни лица са контактна точка по смисъла на чл. 5 на Директива (ЕС) 2020/1828 на Европейския парламент и на Съвета относно представителните искове за защита на колективните интереси на потребителите. Министърът на икономиката и индустрията предоставя данните за връзка на тези лица на Европейската комисия.	пълно
Член 6 Предявяване на трансгранични представителни искове 1. Държавите-членки гарантират, че компетентните структури, предварително определени в друга държава членка с цел предявяването на трансгранични представителни искове, могат да предявяват такива представителни искове пред техните съдилища или административни органи.	Чл. 4. (1) Представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да предяви: 1. квалифицирана организация, включена в списъка по чл. 26, ал.1; 2. Комисия за защита на потребителите; 3. квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз за предявяване на трансгранични представителни искове на територията на която са настъпили последиците от нарушението на колективните интереси на потребителите, извършено на територията на Република България при условие, че: - нарушението накърнява интереси, които са обект на защита от тази квалифицирана организация и - организацията е включена в списъка на квалифицираните организации, изготвен от Европейската комисия и публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз.	пълно
2. Държавите-членки гарантират, че когато предполагаемото нарушение на правото на Съюза, както е предвидено в член 2, параграф 1, уврежда или има вероятност да увреди потребители в различни държави членки, представителният иск може да бъде предявен пред съда или административния орган на държава членка от няколко компетентни структури от различни държави членки, за да се защитят колективните интереси на	Чл. 4. (1) Представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да предяви:	пълно

потребителите в различни държави членки.	4.квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз, която представлява интересите на потребители от повече от една държава-членка на Европейския съюз. Когато предполагаемото нарушение на колективните интереси на потребителите уврежда или е възможно да увреди потребителите в различни държави-членки на Европейския съюз, представителния иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да бъде предявен от няколко квалифицирани организации, определени от тези държави. В този случай, в исковата молба се посочват изрично засегнатите държави-членки на Европейския съюз.	
3. Съдилищата и административните органи приемат списъка, посочен в член 5, параграф 1, като доказателство за процесуалната легитимация на компетентната структура да предявява трансграничен представителен иск, без това да засяга правото на сезирания съд или административен орган да проверят дали предметът на дейност на компетентната структура оправдава предявяването на иск в конкретния случай.	Чл. 4. (2) При трансгранични представителни иски съдът може да провери, дали предметът на дейност на квалифицираната организация по ал. 1, т. 3 и 4 ѝ дава право да предяви конкретния иск за защита на колективните интереси на потребителите.	пълно
Член 7 Представителни иски 1. Държавите-членки гарантират, че представителни иски, предвидени в настоящата директива, могат да бъдат предявявани пред техните съдилища или административни органи от компетентни структури, определени в съответствие с член 4.	Чл. 4. (1) Представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да предяви: 1.квалифицирана организация, включена в списъка по чл. 26, ал.1; 2.Комисия за защита на потребителите; 3.квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз за предявяване на трансгранични представителни иски на територията на която са настъпили последиците от нарушението на колективните интереси на потребителите, извършено на територията на Република България при условие, че: - нарушението накърнява интереси, които са обект на	пълно

	защита от тази квалифицирана организация и - организацията е включена в списъка на квалифицираните организации, изготвен от Европейската комисия и публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз. 4.квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз, която представлява интересите на потребители от повече от една държава-членка на Европейския съюз. Когато предполагаемото нарушение на колективните интереси на потребителите уврежда или е възможно да увреди потребителите в различни държави-членки на Европейския съюз, представителния иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да бъде предявен от няколко квалифицирани организации, определени от тези държави. В този случай, в исковата молба се посочват изрично засегнатите държави-членки на Европейския съюз.	
2. При предявяване на представителен иск компетентната структура предоставя на съда или административния орган достатъчно информация относно заинтересованите от представителния иск потребители.	Чл. 6. (3) Към исковата молба се представя достатъчно информация за определяне на групата потребители, заинтересовани от представителния иск.	пълно
3. Съдилищата или административните органи правят оценка на допустимостта на конкретен представителен иск в съответствие с настоящата директива и националното право.	Чл. 7. Представителният иск за защита на колективните интереси на потребителите е допустим, когато са изпълнени следните условия: 1.искът е срещу търговец и се основава на нарушение по чл. 5, включително и когато нарушението е преустановено преди предявяване на иска; 2.искът е предявен от ищец по чл. 4, ал. 1; 3.има за цел защита на колективните интереси на потребителите.	пълно
4. Държавите-членки гарантират, че компетентните структури имат право да поискат налагането поне на следните мерки: а) мерки за преустановяване или забрана; б) мерки за обезщетение.	Чл. 4. (1) Представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да предяви:	пълно

	1.квалифицирана организация, включена в списъка по чл. 26, ал.1; 2.Комисия за защита на потребителите; 3.квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз за предявяване на трансгранични представителни искове на територията на която са настъпили последиците от нарушението на колективните интереси на потребителите, извършено на територията на Република България при условие, че: - нарушението накърнява интереси, които са обект на защита от тази квалифицирана организация и - организацията е включена в списъка на квалифицираните организации, изготвен от Европейската комисия и публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз. 4.квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз, която представлява интересите на потребители от повече от една държава-членка на Европейския съюз. Когато предполагаемото нарушение на колективните интереси на потребителите уврежда или е възможно да увреди потребителите в различни държави-членки на Европейския съюз, представителния иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да бъде предявен от няколко квалифицирани организации, определени от тези държави. В този случай, в исковата молба се посочват изрично засегнатите държави-членки на Европейския съюз.	
5. Държавите членки могат да дадат възможност на компетентните структури да поискат налагането на мерките по параграф 4 в рамките на един-единствен представителен иск, ако е необходимо. Държавите-членки могат да предвидят тези	Опция, предоставена на държавите-членки.	България не се възползва от

мерки да се съдържат в рамките на едно-единствено решение.		предоставената опция
6. Държавите-членки гарантират, че интересите на потребителите в рамките на представителните искове се представляват от компетентни структури и че тези компетентни структури имат правата и задълженията на страна ищец в производството. Заинтересованите от представителния иск потребители имат право да се възползват от мерките, посочени в параграф 4.	Чл. 4. (1) Представителен иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да предяви: 1.квалифицирана организация, включена в списъка по чл. 26, ал.1; 2.Комисия за защита на потребителите; 3.квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз за предявяване на трансгранични представителни искове на територията на която са настъпили последиците от нарушението на колективните интереси на потребителите, извършено на територията на Република България при условие, че: - нарушението накърнява интереси, които са обект на защита от тази квалифицирана организация и - организацията е включена в списъка на квалифицираните организации, изготвен от Европейската комисия и публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз. 4.квалифицирана организация, определена от държава-членка на Европейския съюз, която представлява интересите на потребители от повече от една държава-членка на Европейския съюз. Когато предполагаемото нарушение на колективните интереси на потребителите уврежда или е възможно да увреди потребителите в различни държави-членки на Европейския съюз, представителния иск за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и/или за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите може да бъде предявен от няколко квалифицирани организации, определени от тези държави. В този случай, в исковата молба се посочват изрично засегнатите държави-членки на Европейския съюз. Чл. 7. Представителният иск за защита на колективните	пълно

	интереси на потребителите е допустим, когато са изпълнени следните условия: 1. искът е срещу търговец и се основава на нарушение по чл. 5, включително и когато нарушението е преустановено преди предявяване на иска; 2. искът е предявен от ищец по чл. 4, ал. 1; 3. има за цел защита на колективните интереси на потребителите.	
7. Държавите-членки гарантират, че съдилища или административни органи могат на възможно най-ранен етап от производството да отхвърлят искове, които са явно неоснователни, в съответствие с националното право.	Чл. 10. (1) След проверка на допустимостта на представителния иск и редовността на исковата молба, съдът може да изслуша квалифицираната организация, предявила иска в открито заседание. (2) Съдът може да изслуша квалифицираната организация, предявила иска в открито заседание. (3) Съдът не допуска разглеждане на делото, ако квалифицираната организация, предявила иска, не отговаря на изискванията по чл. 8 и не е включена в списъка по чл. 26, ал. 1. Когато съдът определи, че квалифицираната организация не отговаря на изискванията за предявяване на представителния иск, това не възпрепятства правата на потребителите, заинтересовани от същия представителен иск. (4) Определението на съда, с което не се допуска разглеждането на делото, подлежи на обжалване с частна жалба. (5) В определението на съда, с което не се допуска разглеждане на делото, съдът посочва подходящи мерки и срок, в който квалифицираната организация, предявила иска, да информира заинтересованите потребители от представителния иск за влязлото в сила съдебно определение, с което не се допуска разглеждане на делото, включително когато е необходимо да информира индивидуално всички заинтересовани потребители.	пълно
Член 8 Мерки за преустановяване или забрана 1. Държавите-членки гарантират, че мерките за преустановяване или забрана, посочени в член 7, параграф 4, буква а), са достъпни под формата на:	Чл. 12. (1) Когато представителният иск за защита на колективните интереси на потребителите има за цел преустановяване или забрана на нарушение по чл. 5, което уврежда или е възможно да увреди колективните интереси на потребителите, съдът може да: 1. определи подходящи привременни мерки за защита на	пълно

а) временна мярка за преустановяване на практика или, когато е необходимо, за забрана на практика, когато се счита, че тази практика представлява нарушение, както е предвидено в член 2, параграф 1; б) окончателна мярка за преустановяване на практика или, когато е необходимо, за забрана на практика, когато се счита, че тази практика представлява нарушение, както е предвидено в член 2, параграф 1.	увредения интерес, включително да разпреди на търговеца да преустанови, или когато е необходимо да забрани определена практика за определен срок, когато има достатъчно основание да счита, че тази практика е възможно да съставлява нарушение на чл. 5. Определението може да бъде изменяно или отменяно от същия съд вследствие на изменение на обстоятелствата, грешка или пропуск; 2. разпреди на ответника да преустанови, или когато е необходимо да забрани определена практика, когато установи, че тази практика съставлява нарушение по чл. 5; 3. установи, че клауза, включена в договор с потребител е неравноправна по смисъла на чл. 143 от Закона за защита на потребителите и да обяви, че тази клауза е нищожна.	
2. Мярка, посочена в параграф 1, буква б), може да включва, ако е предвидено в националното право: а) мярка, с която се установява, че дадена практика представлява нарушение, както е предвидено в член 2, параграф 1; и б) задължение за публикуване изцяло или частично на решението относно мярката във форма, която съдът или административният орган счита за подходяща, или задължение за публикуване на коригиращо изявление.	Чл. 12. (2) Съдът с решение: 1. отхвърля иска; 2. установява, че практиката съставлява нарушение по чл. 5 и 3. задължава търговеца да огласи по подходящ начин и за своя сметка съдебното решение или част от него във форма, която съдът счита за подходяща, и/или да направи публично коригиращо изявление с оглед отстраняване на ефекта от нарушението.	пълно
3. За да може компетентната структура да поиска налагането на мярка за преустановяване или забрана, индивидуалните потребители не са длъжни да изразят съгласието си да бъдат представявани от тази компетентна структура. От компетентната структура не се изисква да доказва: а) действителна загуба или вреда за отделните потребители, засегнати от нарушението, както е предвидено в член 2, параграф 1; или б) умишъл или небрежност от страна на търговеца.	Чл. 12. (5) При предявяване на иск за преустановяване или забрана на практика, която е в нарушение на колективните интереси на потребителите, квалифицираната организация не трябва да доказва: 1. съгласието на индивидуалните потребители да бъдат представявани от нея; 2. действителните загуби или вреда за индивидуалните потребители, увредени от нарушението; 3. наличието на умишъл или небрежност от страна на търговеца.	пълно
4. Държавите-членки могат да въведат разпоредби в националното си право или да запазят национални разпоредби,	Разпоредбата няма задължителен характер. Опция, предоставена на държавите-членки	България не се

съгласно които компетентна структура може да поиска налагането на мерките за преустановяване или забрана, предвидени в параграф 1, буква б), само след като е започнал консултации със съответния търговец с цел прекратяване на нарушението от страна на търговеца, както е предвидено в член 2, параграф 1. Ако търговецът не прекрати нарушението в рамките на две седмици след получаване на искане за консултация, компетентната структура може да незабавно да предяви представителен иск за налагане на мярка за преустановяване или забрана. Държавите-членки уведомяват Комисията за всяка такава разпоредба от националното си право. Комисията осигурява публичен достъп до същата информация.		възползване от предоставената опция
Член 9 Мерки за обезщетение 1. Мярката за обезщетение задължава търговеца да предостави на заинтересованите потребители средства за правна защита като обезщетение, ремонт, замяна, намаляване на цената, прекратяване на договора или възстановяване на платената цена, според случая и както е предвидено в правото на Съюза или националното право.	§ 1. По смисъла на този закон: 11. „обезщетение“ е мярка, която задължава търговец да предостави на засегнатите потребители конкретно средство за правна защита, в зависимост от случая и съгласно предвиденото в националното законодателство или в законодателството на ЕС, като: обезщетение, ремонт, замяна, намаляване на цената, прекратяване на договора или възстановяване на платената цена.	пълно
2. Държавите-членки определят правила за това как и на какъв етап от предявяване на представителен иск за налагане на мерки за обезщетение индивидуалните потребители, заинтересовани от същия представителен иск, изрично или мълчаливо изразяват съгласието си в рамките на подходящ срок след предявяването на посочения представителен иск дали да бъдат представлявани от компетентната структура по този представителен иск и дали да бъдат обвързани от резултата от представителния иск.	Чл. 17. (1) Съдът определя срок, в който засегнатите потребители могат да се присъединят към представителния иск за да получат обезщетение за вредите, причинени от нарушение по чл. 5. (2) В закрито заседание съдът с определение приема за участие в процеса други увредени потребители, които в определения срок са заявили желание за участие в процеса. (3) Определението, с което се отказва включване на нови участници подлежи на обжалване с частна жалба в 14-дневен срок от връчването му. (4) Потребител, който е заявил участие в представителния иск за обезщетение може да се откаже от участие в представителния иск във всяко положение на делото. В този случай, потребителят информира писмено квалифицираната организация и съда за своето решение.	пълно
3. Независимо от параграф 2 държавите-членки гарантират, че	Чл. 14 (5) Когато представителния иск за обезщетение за	пълно

индивидуалните потребители, които нямат обичайно местопребиваване в държавата членка на съда или административния орган, пред който е предявен представителен иск, трябва изрично да изразят съгласието си да бъдат представлявани по този представителен иск, за да бъдат обвързани от резултата от представителния иск.	вреди засяга потребители, които нямат обичайно пребиваване в Република България, за да бъдат обвързани от резултатите от представителния иск, индивидуалните потребители трябва да изразят съгласието си за присъединяване към иска.	
4. Държавите-членки определят правила, с които да гарантират, че потребителите, които изрично или мълчаливо са изразили съгласието си да бъдат представлявани по представителен иск, не могат нито да бъдат представлявани по други представителни искове на същото основание и срещу същия търговец, нито да предявяват иск индивидуално на същото основание и срещу същия търговец. Държавите членки определят също правила, с които да гарантират, че потребителите не получават повече от веднъж обезщетение на същото основание и срещу същия търговец.	Чл. 14. (3) Потребителите, които са част от групата потребители и са изразили изрично съгласието си да бъдат представлявани в представителния иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите, не могат да бъдат представлявани по други представителни искове за обезщетение на същото основание и срещу същия търговец. Те не могат да получат обезщетение и по индивидуален иск на същото основание и срещу същия търговец.	пълно
5. Когато в мярката за обезщетение не се посочват индивидуалните потребители, които имат право да се възползват от средствата за правна защита, предвидени в мярката за обезщетение, тя описва поне групата потребители, които имат право да се възползват от тези средства за правна защита.	Чл. 14. (2) Съдът определя видовете вреди, за които е възможно да бъде предоставено обезщетение за всеки потребител или за всяка от категориите потребители, съставляващи групата потребители, пред която търговецът отговаря.	пълно
6. Държавите-членки гарантират, че мярка за обезщетение дава право на потребителите да се възползват от средствата за правна защита, предвидени в посочената мярка за обезщетение, без да е необходимо предявяването на отделен иск.	Чл. 19. (2) Решението на съда има действие за нарушителя, квалифицираната организация, предявила иска, потребителите, от името на които е предявен иска, които са увредени от установеното в представителния иск нарушение и които са изразили желание да участват в представителния иск, както и по отношение на потребителите, които са част от групата потребители и не са заявили, че желаят да осъществят защитата си самостоятелно в отделен процес.	пълно
7. Държавите-членки определят или запазват правилата относно сроковете, в които индивидуалните потребители могат да се възползват от мерки за обезщетение. Държавите членки могат да предвидят правила за предназначението на неизразходвани средства за обезщетение, които не са използвани в рамките на установените срокове.	Чл. 19. (1) В решението на съда се определя срок, в който трябва да бъде извършено обезщетение на потребителите, които принадлежат към групата потребители. (2) Решението на съда има действие за нарушителя, квалифицираната организация, предявила иска, потребителите, от името на които е предявен иска, които са увредени от установеното в представителния иск нарушение и които са изразили желание да участват в	пълно

	представителния и, както и по отношение на потребителите, които са част от групата потребители и не са заявили, че желаят да осъществят защитата си самостоятелно в отделен процес.	
8. Държавите-членки гарантират, че компетентните структури могат да предявяват представителни иски за налагане на мярка за обезщетение, без да е необходимо предварително установяване на нарушение, предвидено в член 2, параграф 1, от съд или административен орган в рамките на отделно производство.	Чл. 14. (1) Когато представителния иск има за цел обезщетение за претърпени вреди, съдът определя отговорността на търговеца за извършеното нарушение по чл. 5. и групата потребители по отношение на които търговеца отговаря (кръга на увредените лица);	пълно
9. Средствата за правна защита, предвидени в мерки за обезщетение в рамките на представителен иск, не засягат други допълнителни средства за правна защита, които са на разположение на потребителите съгласно правото на Съюза или националното право и които не са били предмет на този представителен иск.	Чл. 15. (4) Обезщетението на потребителите, което се претендира в рамките на представителния иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите не възпрепятства използването на всяко друго допълнително средство за обезщетение, предвидено в националното законодателство и в законодателството на Европейския съюз, което не е било предмет на представителния иск.	пълно
Член 10 Финансиране на представителни иски за налагане на мерки за обезщетение 1. Държавите-членки гарантират, че когато даден представителен иск за налагане на мерки за обезщетение е финансиран от трета страна, доколкото това е позволено в съответствие с националното право, са избегнати конфликтите на интереси, и че финансирането от трети страни, които имат икономически интерес от предявяването или от резултата от представителния иск за налагане на мерки за обезщетение, не отклонява представителния иск от защитата на колективните интереси на потребителите.	Чл. 8. (1) Когато представителен иск за обезщетение се финансира от трета страна, съдът служебно проверява за наличието на конфликт на интереси и дали финансирането на представителния иск от трета страна, която има икономически интерес от предявяването или от резултата от представителния иск, не отклонява иска от защитата на колективните интереси на потребителите. При основателни съмнения за конфликт на интереси, по искане на съда, квалифицираната организация представя допълнителна информация относно използваните финансови средства за финансиране на представителния иск. Чл. 6. (4) С цел избягване на конфликт на интереси, към исковата молба по представителен иск за обезщетение се представя декларация за липса на конфликт на интереси, и източниците на финансиране на иска като: договор за финансиране, дарение и др., когато е предоставено такова финансиране.	пълно
2. За целите на параграф 1 държавите-членки по-специално гарантират, че:	Чл. 8. (2) В случаите по ал.1 съдът проверява дали страната предоставила финансирането:	пълно

а) решенията на компетентните структури в контекста на представителния иск, включително решенията за споразумения, не са повлияни неправомерно от трета страна по начин, който би бил в ущърб на колективните интереси на заинтересованите от представителния иск потребители; б) представителният иск не е предявен срещу ответник, който е конкурент на предоставящото средства лице, или срещу ответник, от когото предоставящото средства лице е зависимо.	1. не оказва влияние върху решенията на квалифицираната организация, в т.ч. и върху решенията за сключване на споразумение, което би увредило колективните интереси на заинтересованите потребители; 2. не финансира представителен иск, в който ответникът е конкурент на страната, предоставила финансиране или срещу ответник от когото страната предоставила финансиране е зависима.	
3. Държавите-членки гарантират, че съдилищата или административните органи са оправомощени при представителни иски за налагане на мерки за обезщетение да преценяват спазването на изискванията на параграфи 1 и 2, в случай че възникнат основателни съмнения по отношение на спазването на тези изисквания. За тази цел компетентните структури оповестяват пред съда или административния орган финансова справка, включваща списък на източниците на средствата, използвани в подкрепа на представителния иск.	Чл. 8. (1) Когато представителен иск за обезщетение се финансира от трета страна, съдът служебно проверява за наличието на конфликт на интереси и дали финансирането на представителния иск от трета страна, която има икономически интерес от предявяването или от резултата от представителния иск, не отклонява иска от защитата на колективните интереси на потребителите. При основателни съмнения за конфликт на интереси, по искане на съда, квалифицираната организация представя допълнителна информация относно използваните финансови средства за финансиране на представителния иск.	пълно
4. За целите на параграфи 1 и 2, държавите-членки гарантират, че съдилищата или административните органи са оправомощени да предприемат подходящи мерки, например да изискат от компетентната структура да откаже или да промени съответното финансиране, и при необходимост да отхвърлят процесуалната легитимация на компетентната структура за конкретен представителен иск. Ако процесуалната легитимация на компетентната структура е отхвърлена в рамките на конкретен представителен иск, това отхвърляне не засяга правата на потребителите, заинтересовани от същия представителен иск.	Чл. 8. (3) При основателни съмнение за конфликт на интереси, съдът може да разпреди на квалифицираната организация, предявила иска, да откаже или да промени финансирането от третата страна, и ако е необходимо да не признае правото на квалифицираната организация да предяви представителния иск. Чл. 10. (3) Съдът не допуска разглеждане на делото, ако квалифицираната организация, предявила иска, не отговаря на изискванията по чл. 8 и не е включена в списъка по чл. 26, ал. 1. Когато съдът определи, че квалифицираната организация не отговаря на изискванията за предявяване на представителния иск, това не възпрепятства правата на потребителите, заинтересовани от същия представителен иск.	пълно

Член 11 Споразумения за мерки за обезщетение 1. За целите на одобрението на споразумения държавите-членки гарантират, че в представителен иск за налагане на мерки за обезщетение: а) компетентната структура и търговецът могат съвместно да предложат на съда или административния орган споразумение относно мерките за обезщетение на заинтересованите потребители; или б) съдът или административният орган, след като се е консултирал с компетентната структура и търговеца, може да прикани компетентната структура и търговеца да постигнат споразумение относно мерките за обезщетение в разумен срок.	Чл. 18. (1) Когато представителният иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите е допустим, в открито заседание с призоваване на страните, съдът уведомява квалифицираната организация и търговеца, че могат да сключат споразумение за доброволно уреждане на спора по представителния иск. (2) В 14-дневен срок от уведомяването по ал. 1, квалифицираната организация и търговецът уведомяват писмено съда, дали ще потърсят доброволно уреждане на спора по представителния иск за обезщетение на потребителите или ще продължат решаването на спора по съдебен път. При липсата на отговор от страните по спора в рамките на посочения срок, съдът продължава производството по представителния иск за обезщетение. (3) Когато страните уведомят, че ще потърсят доброволно уреждане на спора по представителния иск за обезщетение на потребителите, съдът определя срок, в който страните да сключат споразумение за доброволно уреждане на спора.	пълно
2. Споразуменията, посочени в параграф 1, подлежат на контрол от съда или административния орган. Съдът или административният орган преценява дали трябва да откаже одобряването на споразумение, което противоречи на задължителни разпоредби на национално право, или съдържа условия, които не могат да бъдат изпълнени, като отчита правата и интересите на всички страни, по-специално тези на заинтересованите потребители. Държавите-членки могат да определят правила, които да позволяват на съда или административния орган да откаже да одобри споразумение на основание, че то е несправедливо.	Чл. 18. (6) Съдът одобрява постигнатото споразумение между квалифицираната организация и търговеца за уреждане на спора по представителния иск, ако то не противоречи на повелителните норми на закона и добрите нрави или не съдържа условия, които не могат да бъдат изпълнени, отчитайки правата и интересите на всички страни, и в частност на засегнатите потребители, и ако чрез включените в него мерки може да бъде защитен в достатъчна степен увредения интерес. Чл. 18. (9) Съдът не одобрява постигнатото споразумение по представителен иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите, което: 1. противоречи на закона и добрите нрави; 2. противоречи на повелителни норми на законодателството; 3. съдържа условия, които не могат да бъдат изпълнени, отчитайки правата и интересите на страните и особено	пълно

	тези на засегнатите потребители; 4. е несправедливо.	
3. Ако съдът или административният орган не одобри споразумението, той продължава производството по съответния представителен иск.	Чл. 18. (10) В случаите по ал. 9 съдът продължава производството по представителния иск за обезщетение за вреди.	пълно
4. Одобрените споразумения са обвързващи за компетентната структура, за търговеца и за заинтересованите индивидуални потребители. Държавите-членки могат да определят правила, които дават възможност на заинтересованите от представителния иск и от последвалото споразумение индивидуални потребители да приемат или да откажат да бъдат обвързани от споразуменията, посочени в параграф 1.	Чл. 18. (7) Одобреното от съда споразумение е задължително за квалифицираната организация, за търговеца и за заинтересованите индивидуални потребители, които са заявили участие в представителния иск за обезщетение. Чл. 18. (4) Всяка от страните и заинтересованите индивидуални потребители могат да се откажат от постигнатото споразумение преди неговото одобряване от съда.	пълно
5. Мерките за обезщетение, получени чрез одобрено споразумение в съответствие с параграф 2, не засягат други допълнителни средства за правна защита, които са на разположение на потребителите по силата на правото на Съюза или националното право и които не са били предмет на въпросното споразумение.	Чл. 18. (8) Обезщетение на потребителите, получено в резултат на одобрено споразумение между квалифицирана организация и търговец, не възпрепятства използването на всички други допълнителни средства за обезщетение на потребителите, които не са включени в предмета на споразумението.	пълно
Член 12 Разпределение на разноските по представителен иск за налагане на мерки за обезщетение 1. Държавите-членки гарантират, че загубилата страна в представителен иск за налагане на мерки за обезщетение е задължена да заплати разноските по производството, направени от спечелилата страна, в съответствие с условията и изключенията, предвидени в националното право, приложимо към съдебното производство като цяло.	Чл. 20. (1) Разноските за производството по представителния иск за обезщетение за вреди, направени от спечелилата делото страна, са за сметка на загубилата делото страна и се определят по реда на Гражданския процесуален кодекс.	пълно
2. Индивидуалните потребители, заинтересовани от представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, не заплащат разноските по производството.	Чл. 20. (2) Индивидуалните потребители, които принадлежат към групата потребители, не дължат разноски за производството по представителния иск за обезщетение за вреди.	пълно

3. Независимо от параграф 2, в изключителни случаи, отделен потребител, заинтересован от представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, може да бъде осъден да заплати разноските по производството, които са възникнали в резултат на негово умишлено или небрежно поведение.	Чл. 20. (3) В изключителни случаи, съдът може да осъди индивидуален потребител, който принадлежи към групата потребители, да заплати разноските за производството по представителния иск за обезщетение за вреди, когато те са причинени в резултат на негово умишлено или небрежно поведение.	пълно
Член 13 Информация за представителните иски 1. Държавите-членки определят правила, които да гарантират, че компетентните структури предоставят информация, по-специално на своята интернет страница, относно: а) представителните иски, които са решили да предявят пред съд или административен орган; б) актуалното състояние на представителните иски, които те вече са предявили пред съд или административен орган; и в) резултатите от представителните иски, предвидени в букви а) и б).	Чл. 33. (1) Квалифицираните организации, включени в списъка по чл. 26, ал. 1, са длъжни да спазват принципа на прозрачност, като публикуват на своята интернет страница информация относно: 1. представителните иски за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите и представителните иски за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите, които са решили да предявят пред съда; 2. актуалното състояние на представителните иски за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите, и представителните иски за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите, които са предявили пред съда; 3. резултатите от представителните иски, в т.ч. и влезлите в сила определения на съда за недопускане или отхвърляне на представителни иски по т. 1 и 2.	пълно
2. Държавите-членки определят правила, които да гарантират, че на потребителите, заинтересовани от висящ представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, е предоставена своевременно и по подходящ начин информация за представителния иск, за да могат потребителите изрично или мълчаливо да изразят съгласието си да бъдат представлявани по този представителен иск съгласно член 9, параграф 2.	Чл. 15. (1) Когато представителният иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите е допустим, съдът определя подходящи мерки за информиране на потребителите, които е възможно да принадлежат към групата потребители. Освен тези, посочени в определението на съда за допустимост на представителния иск, мерките за информиране на потребителите съдържат най-малко следната информация: 1. описание на вредите, включени в предмета на иска; 2. причината за вредите на колективните интереси на потребителите; 3. описание на групата потребители, с възможно най-	пълно

	точна оценка за броя на увредените потребители; 4. подходящ срок след разгласяването, в който увредените потребители могат да заявят, че ще участват в представителния иск, в т.ч. и в евентуално споразумение за доброволно уреждане на спора по представителния иск за обезщетение; 5. посочване, че в случай на присъединяване към представителния иск, засегнатият потребител няма да може да предяви индивидуален иск за обезщетение за вреди срещу същия търговец за същото нарушение, което е предмет на обезщетение в рамките на предявения представителен иск за обезщетение, но може да претендира за други вреди, които не са обхванати от колективния иск; 6. форма, съдържание и срок, в който искането за присъединяване трябва да бъде изпратено до съда; 7. данните за контакт на квалифицираната организация, която трябва да бъде уведомена за желанието за присъединяване към представителния иск на всеки потребител; 8. посочване, че заинтересования потребител трябва да представи всички документи в подкрепа на своето искане. (2) В случаите по ал. 1 съдът определя начина за информиране на групата потребители, по отношение на които търговецът отговаря: колко съобщения, чрез кои медии и в продължение на колко време трябва да бъдат направени.	
3. Без да се засяга информацията, посочена в параграфи 1 и 2 от настоящия член, съдът или административният орган изисква от търговеца да информира за своя сметка потребителите, заинтересовани от представителния иск, относно всяко окончателно решение, предвиждащо мерките, посочени в член 7, или относно всяко одобрено споразумение, посочено в член 11, чрез средства, които са подходящи за обстоятелствата по случая и в определени срокове, включително, когато е уместно, да информира индивидуално всички заинтересовани потребители. Това задължение не се прилага, ако заинтересованите потребители са информирани по друг начин за окончателното решение или одобреното споразумение.	Чл. 19. (6) Съдът определя подходящи мерки и срок, в който търговецът информира заинтересованите потребители от представителния иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите за всяко влязло в сила съдебно решение, предвиждащо обезщетяване на потребителите, както и за всяко одобрено от съда споразумение по представителния иск, включително когато е необходимо информира индивидуално всички заинтересовани потребители.	пълно

Държавите членки могат да установят правото, съгласно които от търговеца се изисква да предостави такава информация на потребителите, само ако това бъде поискано от компетентната структура.		
4. Изискванията за информация, посочени в параграф 3, се прилагат mutatis mutandis по отношение на компетентните структури във връзка с окончателните решения за недопускане или отхвърляне на представителните искове за налагане на мерки за обезщетение.	Чл. 16. (2) Когато с влязло в сила съдебно решение е постановено, че търговецът не е извършил нарушение на колективните интереси на потребителите, съдебното решение, с което се отхвърля иска за обезщетение, определя мерките за информиране на потребителите, които принадлежат към групата потребители. Решението на съда определя срок, в който квалифицираната организация трябва да предприеме подходящи мерки за уведомяване на потребителите. Разходите за уведомяване на потребителите са за сметка на квалифицираната организация.	пълно
5. Държавите-членки гарантират, че спечелилата страна може да си възстанови разходите, свързани с предоставянето на информация на потребителите в контекста на представителния иск, в съответствие с член 12, параграф 1.	Чл. 20. (4) Разноските за уведомяване на засегнатите потребители за предявения представителен иск за обезщетение за вреди и за възможността да се присъединят към него, са за сметка на загубилата делото страна.	пълно
Член 14 Електронни бази данни 1. Държавите-членки могат да създадат национални електронни бази данни, които са обществено достъпни чрез интернет страници и на които се предоставя информация относно компетентните структури, предварително определени за целите на предявяването на национални и трансгранични представителни искове, както и обща информация относно висящите и приключените представителни искове.	Опция, предоставена на държавите-членки.	България не използва предоставената опция
2. Когато държава-членка създаде електронна база данни, както е посочено в параграф 1, тя уведомява Комисията за интернет адреса, на който е достъпна електронната база данни.	Опция, предоставена на държавите-членки.	България не използва предоставената опция

3. Комисията създава и поддържа електронна база данни за целите на: а) всички съобщения между държавите членки и Комисията, посочени в член 5, параграфи 1, 4 и 5 и член 23, параграф 2; и б) сътрудничеството между компетентните структури, посочено в член 20, параграф 4.	нормата се отнася до Европейската комисия	не подлежи на въвеждан е
4. Електронната база данни, посочена в параграф 3 от настоящия член, е пряко достъпна, доколкото е необходимо, съответно за: а) националните звена за контакт, посочени в член 5, параграф 5; б) съдилищата и административните органи, ако това е необходимо съгласно националното право; в) компетентните структури, определени от държавите членки за целите на предявяването на национални представителни искове и трансгранични представителни искове; и г) Комисията. Информацията, споделена от държавите-членки в рамките на електронната база данни, посочена в параграф 3 от настоящия член, по отношение на компетентните структури, определени за целите на предявяването на трансгранични представителни искове, съобразно член 5, параграф 1, е публично достъпна.	нормата се отнася до Европейската комисия	не подлежи на въвеждан е
Член 15 Действие на окончателните решения Държавите-членки гарантират, че окончателното решение на съд или административен орган на която и да е държава членка относно извършено нарушение, което уврежда колективните интереси на потребителите, може да се използва от всички страни като доказателство, в контекста на всеки друг иск за налагане на мерки за обезщетение срещу същия търговец за същата практика, пред съдилищата или административните органи на тези държави членки, в съответствие с националното	Чл. 23. (1) Влязло в сила съдебно решение, с което се установява нарушение на колективните интереси на потребителите по чл. 5, може да се използва от всички страни като доказателство във всеки иск за обезщетение за вреди срещу същия търговец за използване на същата практика. (2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на влязло в сила решение на съдебен или административен орган на държава-членка на ЕС, с което се установява нарушение на колективните интереси на потребителите.	пълно

право по отношение на преценката на доказателствата.		
Член 16 Давностни срокове 1. В съответствие с националното право държавите-членки гарантират, че всящ представителен иск за налагане на мярка за преустановяване или забрана, посочена в член 8, води до спиране или прекъсване на приложимите давностни срокове по отношение на потребителите, заинтересовани от този представителен иск, така че тези потребители да не са възпрепятствани впоследствие да предявят иск за налагане на мерки за обезщетение във връзка с предполагаемото нарушение, предвидено в член 2, параграф 1, поради изтичане на приложимите давностни срокове в хода на представителния иск за налагане на тези мерки за преустановяване или забрана.	Чл. 24. (1) Давностният срок за предявяване на представителен иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите или за предявяване на индивидуален иск за обезщетение спира да тече по отношение на заинтересованите потребители от момента на предявяване на представителен иск за преустановяване или забрана на практика до влизане в сила на окончателното решение на съда по предявения представителен иск за преустановяване или забрана на практиката.	пълно
2. Освен това държавите-членки гарантират, че всящ представителен иск за налагане на мярка за обезщетение, посочена в член 9, параграф 1, води до спиране или прекъсване на приложимите давностни срокове по отношение на заинтересованите от този представителен иск потребители.	Чл. 24. (2) Давностният срок за предявяване на индивидуален иск за обезщетение за вреди, произтичащи от нарушение на колективните интереси на потребителите спира да тече за заинтересованите потребители от момента на предявяване на представителен иск за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите до влизане в сила на окончателно решение на съда по представителния иск или на одобрено от съда споразумение.	пълно
Член 17 Процесуална експедитивност 1. Държавите-членки гарантират, че представителните иски за налагане на мерки за преустановяване или забрана, посочени в член 8, се разглеждат с необходимата експедитивност.	Чл. 12. (6) Представителните иски за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите се разглеждат с необходимата процесуална бързина по реда на глава двадесет и пета „Бързо производство“ от Гражданския процесуален кодекс.	пълно
2. Представителните иски за налагане на мерки за преустановяване или забрана, посочени в член 8, параграф 1, буква а), се разглеждат, когато е уместно, в бързо производство.	Чл. 12. (6) Представителните иски за преустановяване или забрана на практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите се разглеждат с необходимата процесуална бързина по реда на глава двадесет и пета „Бързо производство“ от Гражданския процесуален кодекс.	пълно

Член 18 Предоставяне на доказателства Държавите-членки гарантират, че когато компетентна структура е представила сравнително достъпни доказателства, достатъчни да обосноват представителния иск, и е посочила, че допълнителни доказателства са под контрола на ответника или на трета страна, при поискване от тази компетентна структура, съдът или административният орган може да разпреди тези доказателства да бъдат предоставени от ответника или от третата страна в съответствие с националното процесуално право, при спазване на приложимото право на Съюза и националните правила относно поверителността и пропорционалността. Държавите членки гарантират, че по искане на ответника съдът или административният орган може също така да разпреди на компетентната структура или на трета страна да предостави имащи отношение доказателства съгласно националното процесуално право.	Чл. 11. (1) Когато квалифицирана организация е представила доказателства, достатъчни да обосноват представителен иск за преустановяване или забрана на практика или за обезщетение за вреди, и е посочила, че допълнителни доказателства се намират у ответника или в трето лице, при искане от нейна страна, съдът може да разпреди на ответника или на трето лице да представи тези доказателства по реда на Гражданския процесуален кодекс. По искане на ответника, съдът може да разпреди на квалифицирана организация или на трето лице да представи доказателства от значение за делото.	пълно
Член 19 Санкции 1. Държавите-членки установяват система от санкции, приложими при неизпълнение или неспазване на: а) мярка за преустановяване или забрана, посочена в член 8, параграф 1 или в член 8, параграф 2, буква б); или б) задължения, посочени в член 13, параграф 3 или член 18. Държавите-членки вземат всички мерки, необходими за осигуряването на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.	Глава девета. САНКЦИИ Чл. 36. Който не изпълни разпореждане на съда по чл. 11 се наказва с глоба в размер от 2 000 до 20 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 3 000 до 70 000 лв. Чл. 37. Който не изпълни влязло в сила определение на съда за предприемане на мерки по чл. 12, ал. 1, т. 1 или който въпреки влязло в сила решение на съда по чл. 12, ал. 1, т. 2 и 3 продължава да прилага незаконна практика, съставляваща нарушение по чл. 5, или да прилага клауза, включена в договор с общи условия с потребители, която е обявена за неравноправна, се наказва с глоба в размер от 5 000 до 20 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 5 000 до 70 000 лв. Чл. 38. Който не изпълни разпореждане на съда за предприемане на мерки по чл. 12, ал. 2, т. 2 се наказва с глоба в размер от 3 000 до 10 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 3 000 до 20 000 лв. Чл. 39. Който не изпълни разпореждане на съда по чл. 13	пълно

	или влязло в сила. Поразумение по чл. 18, ал. 6 се наказва с глоба в размер от 2 000 до 20 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 3 000 до 50 000 лв. Чл. 40. Глобите или имуществените санкции по този закон се налагат по реда на чл. 405 от Закона за съдебната власт.	
2. Държавите-членки гарантират, че санкциите могат да бъдат, наред с другото, под формата на глоби.	Чл.36 – 40 от проекта на закон	пълно
Член 20 Помощ за компетентните структури 1. Държавите-членки вземат мерки, с които целят да гарантират, че разходите по производството, свързани с представителните искове, не възпрепятстват компетентните структури да упражняват ефективно своето право да искат налагането на мерките, посочени в член 7.	Чл. 20. (5) За производствата по представителни искове за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите не се дължи държавна такса.	пълно
2. Мерките, посочени в параграф 1, могат да бъдат например под формата на публично финансиране, включително структурна подкрепа за компетентни структури, ограничаване на приложимите съдебни или административни такси или достъп до правна помощ.	Чл. 20. (5) За производствата по представителни искове за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите не се дължи държавна такса.	пълно
3. Държавите-членки могат да определят правила, позволяващи на компетентните структури да изискват от потребители, които изрично са изразили съгласието си да бъдат представлявани от компетентна структура по конкретен представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, да платят ниски първоначални такси или сходни такси за участие в този представителен иск.	Опция, предоставена на държавите-членки	България не използва предоставената опция

4. Държавите-членки и Комисията подкрепят и улесняват сътрудничеството между компетентните структури и обмена и разпространението на техните най-добри практики и опит във връзка със случаи на национални и трансгранични нарушения, предвидени в член 2, параграф 1.	Чл. 34. (1) Комисията за защита на потребителите оказва съдействие и улеснява сътрудничеството между квалифицираните организации за осъществяване на обмен на информация, правен анализ и на техните най-добри практики и опит във връзка със случаи на национални и трансгранични нарушения по чл. 5. (2) При оказване на съдействие и улесняване на сътрудничеството и обмена на информация по ал. 1, Комисията за защита на потребителите и другите държавни органи, които отговарят за прилагане на законодателството за защита на потребителите, спазват изискванията за защита на личните данни.	
ГЛАВА 3 ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ Член 21 Отмяна Директива 2009/22/ЕО се отменя, считано от 25 юни 2023 г., без да се засяга член 22, параграф 2 от настоящата директива. Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата за съответствието, съдържаща се в приложение II.	§ 3. Този закон въвежда разпоредбите на Директива (ЕС) 2020/1828 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2020 година относно представителните искове за защита на колективните интереси на потребителите и за отмяна на Директива 2009/22/ЕО (ОВ, L 409/1 от 4 декември 2020 г.).	пълно
Член 22 Преходни разпоредби 1. Държавите-членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, транспониращи настоящата директива, за представителните искове, предявени на или след 25 юни 2023 г.	§ 9. Законът влиза в сила от 25 декември 2022 г. и се прилага за представителни искове, предявени на или след 25 юни 2023 г., с изключение на: 1. чл. 24, който се прилага по отношение на представителни искове за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите или на индивидуални искове за обезщетение за вреди, причинени от нарушения на колективните интереси на потребителите, извършени след 25 юни 2023 г.; 2. параграфи 5 - 11, които влизат в сила от 25 юни 2023 г.	пълно

2. Държавите-членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, транспониращи Директива 2009/22/ЕО, за представителните иски, предявени преди 25 юни 2023 г.	§ 7. Висящите съдебни производства по дела, образувани преди 25 юни 2023 г. по реда на глава девета, раздел IV „Средства за колективна защита. Иски за преустановяване на нарушения и за обезщетение на потребителите“ на Закона за защита на потребителите се довършват по досегашния ред.	пълно
3. Държавите-членки гарантират, че закони, подзакони или административни разпоредби относно спирането или прекъсването на давностните срокове, с които се транспонира член 16, се прилагат само за претенции за мерки за обезщетение, основани на нарушения, посочени в член 2, параграф 1, които са извършени на или след 25 юни 2023 г. Това не изключва прилагането на разпоредбите на националното право относно спирането или прекъсването на давностните срокове, които са били приложими преди 25 юни 2023 г. по отношение на иски за налагане на мерки за обезщетение, основани на нарушения, посочени в член 2, параграф 1, които са извършени преди тази дата.	§ 9. Законът влиза в сила от 25 декември 2022 г. и се прилага за представителни иски, предявени на или след 25 юни 2023 г., с изключение на: 1. чл. 24, който се прилага по отношение на представителни иски за обезщетение за вреди на колективните интереси на потребителите или на индивидуални иски за обезщетение за вреди, причинени от нарушения на колективните интереси на потребителите, извършени след 25 юни 2023 г.; 2. параграфи 5 - 11, които влизат в сила от 25 юни 2023 г.	пълно
Член 23 Наблюдение и оценка 1. Не по-рано от 26 юни 2028 г. Комисията извършва оценка на настоящата директива и представя основните констатации от нея в доклад до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет. Оценката се извършва в съответствие с насоките на Комисията за по-добро регулиране. В доклада Комисията оценява по-специално обхвата на настоящата директива, определен в член 2 и в приложение I, както и функционирането и ефективността на настоящата директива при трансгранични случаи, включително по отношение на правната сигурност.	нормата се отнася до Европейската комисия	не подлежи на въвеждане
2. Държавите-членки предоставят на Комисията за първи път до 26 юни 2027 г. и след това ежегодно следната информация, необходима за изготвянето на доклада, посочен в параграф 1: а) броя и вида на представителните иски, приключени пред техните съдилища или административни органи; б) вида на нарушенията, предвидени в член 2, параграф 1, и страните по тези представителни иски;	Чл. 33. (2) Квалифицираните организации, включени в списъка по чл. 26, ал. 1 предоставят на Комисията за защита на потребителите ежегодно, считано от 26 юни 2027 г. следната информация: 1. броя и вида на предявените от тях представителни иски, които са приключени от съдилищата; 2. вида на нарушенията по чл. 5 и страните по съответните представителни иски;	пълно

в) резултатите от тези представителни искове.	3. резултатите от представителните искове по т. 1.	
3. До 26 юни 2028 г. Комисията извършва оценка на това дали трансграничните представителни искове могат да бъдат разглеждани най-добре на равнището на Съюза чрез създаването на Европейски омбудсман за представителни искове за мерки за преустановяване или забрана и мерки за обезщетение и представя основните констатации от нея в доклад до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет, придружен, при нужда, от законодателно предложение.	нормата се отнася до Европейската комисия	не подлежи на въвеждане
Член 24 Транспониране 1. Държавите-членки приемат и публикуват до 25 декември 2022 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това. Те прилагат тези мерки от 25 юни 2023 г. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.		не подлежи на въвеждане, тъй като нормата е процедурна от общностен характер
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на мерките от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.		не подлежи на въвеждане
Член 25 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		не подлежи на въвеждане

Член 26 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите членки. Съставено в Брюксел на 25 ноември 2020 година.		не подлежи на въвеждан е
ПРИЛОЖЕНИЕ I СПИСЪК НА РАЗПОРЕДБИТЕ НА ПРАВНИТЕ АКТОВЕ НА СЪЮЗА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 1 1) Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока.	чл. 5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно
2) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори.	чл. 5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно
3)Регламент (ЕО) № 2027/97 на Съвета от 9 октомври 1997 г. относно отговорността на въздушните превозвачи при въздушния превоз на пътници и на техния багаж.	пряко действие	не подлежи на въвеждан е
4)Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на стоките, предлагани на потребителите.	чл. 5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно
5)Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции.	чл. 5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно
6)Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“): членове 5 - 7, 10 и 11.	Чл.5, т.12 от проекта на закон: чл.4-6 и глава трета „Задължения на доставчиците при сключване на договори чрез електронни средства“ от Закона за електронната търговия	пълно
7)Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба : членове 86 - 90, 98 и 100.	чл.5, т.11 от проекта на закон: глава единадесета „Реклама на лекарствени продукти“ от Закона за лекарствените продукти	пълно

8)Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. за общата безопасност на продуктите: членове 3 и 5.	чл.5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно
9)Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга): член 10 и глава IV.	Чл.5, т. 9 от проекта на закон: Закона за електронните съобщения	пълно
10 Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета) от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации): членове 4 – 8 и 13.	Чл.5, т. 9 от проекта на закон: Закона за електронните съобщения	пълно
11)Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО.	чл.5, т.3 от проекта на закон: Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние	пълно
12)Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
13)Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
14)Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета	чл.5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно

(„Директива за нелоялни търговски практики“).		
15)Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама.	чл.5, т.7 от проекта на закон: чл.32-34 от Закона за защита на конкуренцията	пълно
16)Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар: членове 20 и 22.	чл.5, т.8 от проекта на закон: чл. 24 и чл.29а, ал.1 и 2 от Закона за дейностите за предоставяне на услуги	пълно
17)Регламент (ЕО) № 1107/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно правата на хората с увреждания и на хората с ограничена подвижност при пътувания с въздушен транспорт.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
18) Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
19)Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕО на Съвета.	чл. 5, т.4 от проекта на закон: Закона за потребителския кредит	пълно
20)Директива 2008/122/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно защитата на потребителите по отношение на някои аспекти на договорите за разпределено във времето ползване на собственост, дългосрочни ваканционни продукти, препродажба и замяна.	чл. 5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно
21)Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността: член 23.	пряко действие	не подлежи на въвеждане

22) Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетиранията и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО, и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 : членове 1 - 35.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
23) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК). Виж също т. 36 от Приложение I на Директива (ЕС) 2020/1828.	Чл. 5, т. 18 от проекта на закон: Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране	пълно
24) Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО член 3 и приложение I.	Чл. 5, т.15 от проекта на закон	пълно
25) Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО : член 3 и приложение I.	Чл. 5, т.15 от проекта на закон	пълно
26) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО - Виж също т. 49 и т. 54 от приложението на Директива (ЕС) 2020/1828.	Чл. 5, т. 16 от проекта на закон: глава първа „Общи положения“, глава втора „Платежни институции и доставчици на услуги по предоставяне на информация за сметка“, глава трета „Електронни пари“, глава четвърта „Изисквания към информацията при предоставяне на платежни услуги“, глава пета „Права и задължения при предоставянето и използването на платежни услуги“, глава шеста „Прозрачност и съпоставимост на таксите. Прехвърляне на платежни сметки. Достъп до платежни сметки за основни операции“, чл. 122, чл. 125 - 126, чл. 154, чл. 156 - 158, чл. 160 - 163, чл. 167 - 170, глава десета „Алтернативно разрешаване на спорове“ от Закона за платежните услуги и платежните системи.	пълно
27) Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението : член 14 и приложение I.	Чл. 5, т.13 от проекта на закон: чл.26д от Закона за техническите изисквания към продуктите Чл.5, т.20: Наредба за допълнителните мерки, свързани с прилагането на регламенти, приети съгласно чл.15 от Директива 2009/125/ЕО.	пълно

28) Директива 2009/138/ЕО на Европейски парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II): членове 183 – 186. – виж и т. 28 от приложението на Директива (ЕС) 2020/1828.	Чл.5, т. 17 от проект на закон: чл. 146, чл. 288 - 288а, чл. 299, чл. 301, глава тридесет и трета „Предоставяне на информация“, чл. 333, чл. 340 - 342 и чл. 447 от Кодекса за застраховането	пълно
29) Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
30) Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
31) Регламент (ЕО) № 1222/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно етиктирането на гуми по отношение на горивната ефективност и други съществени параметри: членове 4 - 6.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
32) Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно козметичните продукти: членове 3 - 8 и 19 - 21.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
33) Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови или административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудио-визуалните медийни услуги): членове 9 – 11, 19 - 26 и 28б.	чл. 5, т.10 от проекта на закон: Чл. 46, чл.19д и глава четвърта „Търговски съобщения“ от Закона за радиото и телевизията	пълно
34) Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС: членове 9 - 10.	пряко действие	не подлежи на въвеждане

35) Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
36) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010. Виж също т. 23 от Приложение I на Директива (ЕС) 2020/1828	Чл.5, т. 18 от проекта на закон: Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране	Пълно
37) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.	Чл.5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	Пълно
38) Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО).	пряко действие	не подлежи на въвеждане
39) Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
40) Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС, и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/: членове 9 - 11а.	чл. 5, т. 14 и т.15 от проекта на закон	пълно

41) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
42) Регламент (ЕС) № 531/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 г. относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
43) Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители): член 13.	чл.5, т.1 от проекта на закон: Закона за защита на потребителите	пълно
44) Регламент (ЕС) № 524/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно онлайн решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Регламент за ОРС за потребители): член 14.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
45) Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010.	чл. 5, т.5 от проекта на закон: Закона за кредитите за недвижими имоти	пълно
46) Директива 2014/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставянето на пазара на везни с неавтоматично действие.	чл. 5, т.21 от проекта на закон: Наредба за съществените изисквания и оценяване на съответствието на везни с неавтоматично действие	пълно
47) Директива 2014/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на електрически съоръжения, предназначени за използване в определени граници на напрежението.	Чл. 5, т.22 от проекта на закон: Наредба за съществените изисквания и оценяване на съответствието на електрически съоръжения, предназначени за използване в определени граници на напрежението.	пълно
48) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на	Чл.5, т.19 от проекта на закон: глава трета „Обвързани агенти“, глава седма, чл. 70-75 и чл. 76, раздел II „Оценка за уместност и целесъобразност. Представяне	пълно

Директива 2011/61/ЕС : членове 23 - 29.	информация на клиенти" и раздел III „Договор. Изпълнение на нареждания" от Закона за пазарите на финансови инструменти.	
49)Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции. Виж също т.26 и т.54 от приложението I на Директива (ЕС) 2020/1828.	Чл.5, т.16 от проекта на закон: глава първа „Общи положения", глава втора „Платежни институции и доставчици на услуги по предоставяне на информация за сметка", глава трета „Електронни пари", глава четвърта „Изисквания към информацията при предоставяне на платежни услуги", глава пета „Права и задължения при предоставянето и използването на платежни услуги", глава шеста „Прозрачност и съпоставимост на таксите. Прехвърляне на платежни сметки. Достъп до платежни сметки за основни операции", чл. 122, чл. 125 - 126, чл. 154, чл. 156 - 158, чл. 160 - 163, чл. 167 - 170, глава десета „Алтернативно разрешаване на спорове" от Закона за платежните услуги и платежните системи;	
50)Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП).	пряко действие	не подлежи на въвеждане
51)Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
52)Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и цените на дребно за регулирани комуникации в рамките на ЕС и за изменение на Директива 2002/22/ЕО и на Регламент (ЕС) № 531/2012.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
53)Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета.	Чл. 5, т.6 от проекта на закон: глава седма, раздел II „Договори за туристически пакети и свързани туристически услуги" и раздел III „Отговорност на туроператорите и търговците, които улесняват предоставянето на свързани туристически услуги при неплатежоспособност и несъстоятелност" от Закона за туризма	пълно

54) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО. виж също т. 26 и т. 49 от Приложение I на Директива (ЕС) 2020/1828	Чл. 5, т.16 от прс га на закон: глава първа „Общи положения“, глава втора „Платежни институции и доставчици на услуги по предоставяне на информация за сметка“, глава трета „Електронни пари“, глава четвърта „Изисквания към информацията при предоставяне на платежни услуги“, глава пета „Права и задължения при предоставянето и използването на платежни услуги“, глава шеста „Прозрачност и съпоставимост на таксите. Прехвърляне на платежни сметки. Достъп до платежни сметки за основни операции“, чл. 122, чл. 125 - 126, чл. 154, чл. 156 - 158, чл. 160 - 163, чл. 167 - 170, глава десета „Алтернативно разрешаване на спорове“ от Закона за платежните услуги и платежните системи.	пълно
55) Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти : членове 17 - 24 и 28 - 30. виж също т. 28 от приложението на Директива (ЕС) 2020/1828	Чл. 5, т. 17 от проекта на закон: чл. 146, чл. 288 - 288а, чл. 299, чл. 301, глава тридесет и трета „Предоставяне на информация“, чл. 333, чл. 340 - 342 и чл. 447 от Кодекса за застраховането.	пълно
56) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).	пряко действие	не подлежи на въвеждане
57) Регламент (ЕС) 2017/745 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия, за изменение на Директива 2001/83/ЕО, Регламент (ЕО) № 178/2002 и Регламент (ЕО) № 1223/2009 и за отмяна на директиви 90/385/ЕО и 93/42/ЕО на Съвета : глава II.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
58) Регламент (ЕС) 2017/746 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия за инвитро диагностика и за отмяна на Директива 98/79/ЕО и Решение 2010/227/ЕС на Комисията: глава II.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
59) Регламент (ЕС) 2017/1128 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. за трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в рамките на вътрешния пазар.	пряко действие	не подлежи на въвеждане

60) Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
61) Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно фондовете на паричния пазар.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
62) Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 г. за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетиране и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС: членове 3 - 6.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
63) Регламент (ЕС) 2018/302 на Европейския парламент и на Съвета от 28 февруари 2018 г. за преодоляване на необоснованото блокиране на географски принцип и на други форми на дискриминация въз основа на националността, местопребиваването или мястото на установяване на клиентите в рамките на вътрешния пазар и изменение на регламенти (ЕО) № 2006/2004 и (ЕС) 2017/2394 и Директива 2009/22/ЕО: членове 3 - 5.	пряко действие	не подлежи на въвеждане
64) Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения: членове 88 и 98 – 116 и приложения VI и VIII.	чл. 5, т.9 от проекта на закон: Закона за електронните съобщения	пълно
65) Директива (ЕС) 2019/770 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги.	чл. 5, т.2 от проекта на закон: Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки	пълно
66) Директива (ЕС) 2019/771 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за продажба на стоки, за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2394 и на Директива 2009/22/ЕО и за отмяна на Директива 1999/44/ЕО.	чл. 5, т.2 от проекта на закон: Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки	пълно

